

МАДАМ ГАРМОНІЯ - 2015

Титул «Мадам Особистість - 2015» за результатами конкурсу здобула **Людмила Семенівна Кобілева** (клуб «Діамант»). Народилася жінка в місті Дніпропетровську, а потім, приїхавши працювати на Шинний завод, так і залишилася в Білій Церкві. Три місяці тому стала бабусею, вважає, що для бабусі перший онук – то остання дитина. Це нова людина в їхній дружній родині, з його появою – народилися нові відчуття, нові плани й нові надії. Мріє Людмила Семенівна про те, щоб якнайдовше жила її мама, щоб щасливими й успішними були діти.

Надає нове життя старим речам, у клубі опанувала техніку декупажу, старенькому дитячому ліжечку подарувала друге життя, готуючи його для новонародженого внука. Комунікабельна - легко знаходить спільну мову і з чиновником, і з попутником в електричці, і з академістами, збирає рецепти консервації, ці рецепти залишає на кожній банці, щоб, пригощаючи людину, озброїти її знаннями щодо приготування смачної страви. Пані Людмила закохана в поезію, особливо ту, яку створили жінки. Постійно працює над собою, відкриваючи щось нове, опановуючи інноваційне, підкорюючи найвищі вершини знань і вмінь.

Титул «Мадам Елегантність - 2015» здобула **Ольга Петрівна Руденко** (клуб «Вечірні зорі»).

Народилася Ольга Петрівна на Білоцерківщині, потім довгий час жила на Донбасі і тільки у 18-річному віці повернулася на свою малу батьківщину.

Усе трудове життя цієї вродливої жінки пройшло на Шинному заводі, спочатку працювала контролером ОТК, а потім комірником. Завжди хотілося спробувати опанувати щось нове, завжди тягнуло до творчості, адже все навколо таке цікаве й неповторне. Але найбільше розкрила свої таланти й зуміла спробувати себе в різних царинах саме в Академії пенсіонерів. Звикла в житті не

покладатися ні на кого, тільки на себе, завжди строго питала в себе за помилки та невдачі. Ще з дитинства, незважаючи на всі можливі заборони у зв'язку з хворобою, була активною, непосидючою і наполегливою дівчинкою. Як це не можна мені займатися фізкультурою? – запитувала в себе Олечка і бігла на урок разом із усіма однокласниками. І тільки ці риси вдачі й дозволяли боротися з усіма недугами. Змалечку уявляла себе артисткою, тому коли потрапила до колективу хору «Від серця до серця», спіймала себе на думці, що жити без пісні просто не зможе. Тому й дарує людям свої пісні, щоб посміхалися і сподівалися на краще. Бо ж українці за своєю вдачею оптимісти з великої літери!

Титул «Мадам Глядацьких симпатій - 2015» здобула **Ніна Григорівна Скоробагатко** («Віва-Вікторія»).

Навчалася в хіміко-технологічному технікумі, працювала економістом. Мама двох донечок, а четверо внучат ніжно називають її бабусею, з чоловіком Анатолієм Андрійовичем, перш ніж позайомитися, переписувалася впродовж трьох років поспіль, навіть не бачачи його жодного разу, але хлопець уже з перших листів вразив дівчину своїми думками, вона дивувалася щоразу, як мудро він їх викладає. А коли побачилися, то зрозуміли відразу, що створені один для одного. З того часу й живуть у коханні вже 41 рік. Одного разу в родинні двері Скоробагатків постукала біда, Ніні зробили складну операцію, але чоловік підставив своє плече, допоміг дружині мужньо побороти хворобу, ні на хвилину не залишав кохану Ніночку без уваги. Навіть коли вона в післяопераційний період забула про чергову річницю весілля, Анатолій, прийшовши з квітами до її палати, нагадав, привітавши й висловивши щирі слова підтримки. «У такі хвилини відступав біль і забувалися найстрашніші тривоги», - щиро зізнається Ніна Григорівна. Особливо в родині Скоробагатків полюбляють збиратися за одним столом на Великдень та Різдво, бо таких смачних голубців і холодцю не готує ніхто, крім мами й бабусі Ніні в одній особі. А які квіти ростуть на дачі пані Ніні! Жінка щороку з нетерпінням чекає весни, аби знову милуватися власноруч вирощеними квітами.

«Мадам Досконалість - 2015» здобула **Макаренко Аліна Михайлівна** (клуб «Берегиня»).

Аліна Михайлівна народилася в м. Ромни Сумської області. Друга світова війна забрала у дівчини найрідніших людей – батьків. Аліночку виховувала бабусина сестра, яка не мала власних дітей, тому всю свою любов дарувала маленькій сироті. У 1958 році, ще зовсім юна, вступила до медичного училища, а потім упродовж всього життя працювала старшою медсестрою в дитячих дошкільних установах. Виховала 2-х дітей, радіє трьом онукам

і, як праведна людина, дочекалася правнучки Златочки. Із чоловіком Борисом Івановичем ідуть по життю вже довгих 52 роки. На своє золоте весілля Аліна Михайлівна вишила власноруч нові рушники. Це про неї говорять: «Майстриня на всі руки». Аліна Михайлівна не колекціонує свої роботи, а щедро роздаровує друзям, сусідам, рідним і близьким. А коли бачить у їхніх очах радість і захоплення, то ловить себе на думці, що хоче створювати нові й нові роботи, вишиваючи хрестиком, стрічками, низинкою, опановуючи техніку квілінгу, плетучи спицями й гачком, оволодівати секретами макраме тощо. А ще в сім'ї Макаренко обожнюють співати й декламувати улюблені поезії.

Титул «Мадам Гармонія - 2015» здобула **Ніна Михайлівна Морозова** (клуб «Журавка»).

«Очень люблю петь и танцевать еще с детства», - це перше речення, з якого почала розповідь про себе Ніна Михайлівна. Уродженка Черкаської області з'явилася на світ 1 квітня, тому сміх вважає головною зброєю, яка допомагає їй здобувати життєві перемоги. Ким би й де не працювала Ніна Морозова – чи то бригадиром підсобних працівників на будівни-

цтві, чи кухарем в ідальні військової частини – вона завжди брала активну участь у самодіяльності. А вийшовши заміж за військового, ділила з ним усі перемоги й поразки, проте ніколи не втрачала почуття гумору й непереборного бажання співати! Саме любов до пісні і привела молоду жінку на всесоюзний огляд самодіяльності дальньої авіації, який проходив у Москві, серед 5-ти ретельно відібраних номерів була й пісня українською мовою «Степом, степом» у виконанні Ніни Морозової. Після приїзду до Білої Церкви працювала в Будинку офіцерів, потім у Палаці культури «Сільмаш», співала в народному муніципальному хорі «Від серця до серця», в ансамблі «Спадщина». Пані Антоніна пишається сином льотчиком і єдиною внучкою Ганнусею, яка живе сьогодні в Білорусії і завжди залюбки приїздить до любі бабусі на гостину.

Тепер в Академії пенсіонерів уже є три академістки, які мають титули «Мадам Гармонія» за результатами трьох фінальних етапів традиційного щорічного конкурсу краси, жіночності та людської доброти. У наступному номері вісника «Білоцерківці» читайте ексклюзивне інтерв'ю з Марією Постоевою, Таскірою Максютю і цьогорічною переможницею Ніною Морозовою.

Марія Постоева, Таскіра Максюта і Ніна Морозова